

Juli 1840 § 2. I denne Paragraph bestemmes det, hvori den Sikkerhed, som Dødsboetsbetjente have at stille, skal bestaae, og der nævnes da først 4 pCt. kongelige Obligationer, som tages til deres fulde paalydende Beløb, eller andre kongelige Obligationer, der tages i Forhold til disse, som i Almindelighed garanterede Papirer. Dernæst tilføjes der, at der ogsaa kan modtages første Prioritets Panteobligationer i Landeendomme for indtil $\frac{2}{3}$ af den Værdi, der med Hensyn til Ublaas af Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler er antaget i Rescript af 7de Februar 1794 § 11. Spørges der nu, hvilken den Værdi er, der er ansat paa denne Maade, saa maa man derom gaae til det ommeldte Rescript af 1794 § 11, og der vil man see, at man her atter henvises fra 1794 til 1768, da der i Anledning af et $\frac{1}{4}$ pCt.s Paabud blev ansat en Tært paa Jordeiendomme, og denne Tært er for en Tønde Hartkorn bebygget contribuabelt Bøndergods, Ager og Eng, 80 Rd. I Kasseanordningen staaer der, at man kan ublaane indtil $\frac{2}{3}$ af den Sum, som er bestemt ved Rescriptet af 1794, og dette indeholder atter, at der kan ublaanes indtil $\frac{2}{3}$ af den i 1768 satte Tært. Vi komme altsaa for en Tønde Hartkorn bebygget contribuabelt Bøndergods, Ager og Eng til $\frac{2}{3}$ af $\frac{2}{3}$, eller med andre Ord $\frac{4}{9}$ af 80 Rd, hvilket omtrent er 35 Rd. Naar nu altsaa en Kassebetjent, der har at stille en Caution paa 10,000 Rd. — det er, saavidt jeg veed, det høieste Cautionsbetøb, der stilles — vil benytte en første Prioritets Panteobligation i en Eiendom af nysnævnte Bestaaffenhed, maa han skaffe tilveie en første Prioritets Panteobligation i mindst 286 Tønder Hartkorn, men 286 Tønder Hartkorn vil jo i vore Dage have en Værdi af mindst 600,000 Rd. Det synes nu allerede i sig selv at være i høi Grad urimeligt, at Staten vil kræve Sikkerhed i en Værdi af 600,000 Rd. eller derved, naar der kun er Spørgsmaal om 10,000 Rd., og Modsigelsen bliver saa meget større, naar det ved Siden deraf er tilladt, at kongelige Obligationer tages til deres fulde paalydende Beløb, uagtet man veed, at de ikke kunne realiseres til dette Be-

løb. Det er altsaa muligt istedetfor en første Prioritets Panteobligation til en Værdi af 600,000 Rd. at stille 10,000 Rd. i kongelige 4 pCt. Obligationer, der for Tiden kun kunne realiseres til 8,300 Rd. De øvrige Bestemmelser, som ere givne i Rescriptet af 1794, gjælde Hartkornet af Skov- og Mølle-skyld og Hartkornet af Hovedgaardstært. De ere noget billigere, men dog ligesaa lidt svarende til Nutidens Forhold. Det Samme gjælder om en følgende Bestemmelse i Kasseanordningen af 1840, hvorefter der kan ublaanes indtil $\frac{1}{4}$ af den Tært, der blev sat paa Jorder ifølge Forordningen af 1ste October 1802. Denne Tært varierer noget efter Jordernes forskjellige Bestaaffenhed, men ogsaa den staaer i afgjort Misforhold til Jordernes nuværende Værdi, og der vil desuden rimeligviis i mange Tilfælde være forbundet den Vanffelighed med at benytte denne Udvei, at man ikke kan udfinde den Tært, som blev sat ifølge Forordningen af 1ste October 1802. Følgen af, at disse Bestemmelser ere gjældende for at modtage første Prioritets Panteobligationer i Jordeiendomme som Caution, er den, at saadanne Obligationer i Gjærningen ere aldeles ubrugelige dertil, medens der dog jævnlig forekommer Tilfælde, hvor Kassebetjente med forholdsmaessig Letthed kunde skaffe Sikkerhed ved Hjælp af saadanne Obligationer, medens det kan være dem meget vanskeligt, og de ofte maae betale i dyre Domme, at faae stillet kongelige Obligationer eller de andre Papirer, som nævnes i Forordningen af 1840. Sagen er jo nemlig den, at den, der har en Capital, som han ønsker at anbringe fast, meget ofte foretrækker at sætte den ud paa Prioriteter, hvorimod han indkøber Værdipapirer, dersom han har en Formue, som han ønsker let realiserabel. Men ved at deponere sin Formue taber han Dispositionsretten over den, og han kommer derved i Strid med den Hensigt, i hvilken han har anlagt en Deel af sin Formue i Papirer. Da der nu, saavidt jeg kan ffjønne, ikke kan være nogen Grund til at nægte at modtage Papirer, der give Staten fuld Sikkerhed, har jeg tilladt mig at indbringe dette Lovforslag for derved at raade Bød paa de